

IN MEMORIAM DE LA CAPELLA DE SANTA MARIA DE MAGDALA A SANT FELIU SASSERRA. EL LLUCANÈS. OSONA. CATALUNYA.

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

Retratava al Josep Olivé Escarré (Sant Llorenç Savall, 2 de maig de 1926) davant la façana de la capella de Santa Magdalena, situada al final del carrer homònim, aprofitant el fet quasi miraculós que no hi havia cap vehicle aparcat. Una forma 'moderna' de laïcisme radical és aparcar davant dels monuments religiosos.

El Mapa de Patrimoni en explica que és una capella de petites dimensions orientada a ponent, d'una sola nau decorada amb un seguit de columnes i cornises de guix. Presenta una coberta amb teulada de doble vessant, la qual es troba coronada per un campanar d'espada d'època posterior. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra arrebossats i emblanquinats, deixant a la vista les cantonades diferenciades. La façana principal orientada a l'oest està articulada per una gran portalada emmarcada amb grans blocs de pedra regular treballada. A la llinda, s'hi troba la data de 1762 inscrita dins d'un segell. Coronant la porta s'hi ubica un frontó motllurat triangular amb els vèrtexs decorats amb petits pilars d'extrems ovalats, i amb una creu llatina al centre. Flanquejant la porta hi ha dues finestres emmarcades amb pedra. Per sobre la porta principal s'hi obre un òcul circular. A la façana est s'hi obre una única finestra emmarcada amb pedra, la qual queda parcialment tapada per un arbre que té al davant. La façana nord presenta un cos al centre que sobresurt, té alçada fins a mitja façana, teulada de doble vessant i correspon a la sagristia.

L'església apareix esmentada l'any 1288 tot i que l'actual edificació no conserva cap resta d'època romànica.

L'edifici conservat actualment d'estil neoclàssic fou bastit sota la nova advocació a Sant Salvador d'Horta l'any 1762 segons mostra la data de la llinda.

Fotografia del interior de Jordi Contijoch Boada

[A poca distància es bastia el fossar municipal en el que hi ha també una capella queensem està advocada al Crist de la Bona Mort com és costum quasi general.](#) Ens agradarà però, rebre'n confirmació en el seu cas a l'email coneixercatalunya@gmail.com

Tinc respecte d'aquesta advocació, Santa Magdalena, una particular debilitat, i en el seu dia – ja fa força temps – en vaig esmerçar en el seu estudi, i tot seguit us exposo algunes dades : La figura d'aquesta Santa, de la que se'n parla poc, però clar i entenedor en els evangelis [pels que conservem encara la capacitat lectora] no te cap màcula, ni segona interpretació possible, Lluç ens diu a 8,1 : Algunes dones acompanyen Jesús, i cita textualment : algunes dones que havien estat curades d'esperits malignes i de malalties : Maria , l'anomenada Magdalena, de la qual havien sortir set dimonis. En el seu moment vaig fer en relació a aquesta secundaria d'or, un petit treball d'investigació :

Magdala, (antiga ciutat de Palestina, a Galilea, prop del llac Tiberiades. Lloc de naixement de Maria de Magdala. El nom actual es Migdal) no en saben gaire coses més, l'enciclopèdia catalana – La Gran – no en diu res. La seva ubicació prop del llac ens permet pensar que gaudia i potser gaudeix encara avui d'un clima mediterrani, molt similar al de la mateixa ciutat de Roma ; aquesta circumstància ens dona peu alhora a plantejar-nos Magdala com un lloc on molts dels romans que tenien responsabilitats en l'administració d'aquells territoris, i tenien la seva casa, o almenys una casa on retirar-se a descansar en els seus períodes d'esbarjo.

No hi ha cap afirmació de que Maria Magdalena fos – o no – jueva, Mt 4,23 i següents en relació a Llc 8,2, ens permet formular la tesis de que Maria Magdalena es d'ascendència romana, vídua amb recursos econòmics ,que posarà en endavant a disposició permanent de Jesús i els seus deixebles, com a conseqüència de la seva conversió. En el text es diu que li havien sortit set dimonis, – avui sabem que les malalties d'origen nerviós i/o mental per la mentalitat d'aquella època, eren dimonis que tenien les persones dintre dels cos – la vida de Maria Magdalena fins a la trobada amb Jesús devia haver estat un patiment continu que veurà el seu final amb la guarició, aquesta es la causa primera de la conversió de Maria Magdalena, la seva pròpia sanació ; el posterior seguiment de Jesús , la seva presència en el miracle de la multiplicació dels pans i dels peixos, l'escolta atenta i admirada del sermó de les benaurances , portaran Maria Magdalena al costat de la Creu, on – una vegada més – farà costat a Maria, mare de Jesús en el seu dolor.

Maria, dita la Magdalena, es una figura bàsica en la tasca evangelitzadora de Jesús, no òbviament al nivell dels 12 escollits, però si juntament amb d'altres persones, en el suport econòmic i logístic al Mestre i als seus deixebles, el paper de les torres, sol ser més enaltit que els dels fonaments, sàpiguen tots plegats, que les unes només poden existir si les altres aguanten.

Enlloc sens parla de Maria Magdalena en termes que ens permetin afirmar la seva edat, hi ha però una constant, es una de les companyes habituals de Maria, mare de Jesús, tenim doncs una informació que ens dona peu a imaginar-nos que aquesta afinitat podia venir de que ambdues tenien una edat semblant, propera als 50 anys, i fins i tot, que també en ambdues es donava la situació d'ésser vídues en primeres noces.

Jesús atorga un paper principal a les dones en contra del sentiment generalitzat a l'època de considerar-les únicament objectes de dret i no subjectes. Recordem el paper mediador de Maria en el miracle de les Noces de Qana, aquí s'inicia aquest paper que la pietat popular associa a Maria, la d'intercedir davant Jesús. En la resurrecció i contra el costum que recull Mt. 18,16 tota qüestió ha de ser resolta per la declaració de dos o tres testimonis, tenim el testimoni d'una única dona, el que no li dona cap valor en el món jueu, alhora que reforça justament per a nosaltres , la creença en la resurrecció, que no es desenvolupa seguint uns protocols normalitzats, – avui en diríem standards – sinó que confirma aquest paper rellevant de les dones, en la persona de la Magdalena.

Maria Magdalena tindrà un paper excepcional en la resurrecció, serà testimoni presencial– el primer – que veurà a Jesús, seva es l'exclamació rabuni , (Mestre) quan Jesús la crida pel seu nom .

La tradició oriental afirma que, després de la Pentecosta, Maria Magdalena va anar a Efes on va viure juntament

amb la Verge Maria i Sant Joan, i que va morir en aquella Ciutat , on es va iniciar el seu culte. A mitjans del segle VIII, hi ha constància que Sant Wilibaldo va anar en romiatge fins a Efes per visitar el Santuari de Maria Magdalena. L'any 886 les relíquies foren traslladades a Constantinopla.

Segons una de les tradicions franceses àmpliament estesa a l' occident, Maria Magdalena, juntament amb Llätzer i les seves germanes, va venir a la Provença a predicar l'evangeli. Durant els darrers trenta anys de la seva vida visqué a La Sainte Baume. La devoció a la Santa s'estengué també per terres catalanes, i aquesta advocació de les Valls del Montcau, dins del Municipi de Talamanca, en seria clarament una mostra.

La globalització farà en qüestions d'advocacions religioses, que veiem al costat d'una Mare de Déu de Guadalupe [Extremadura –Espanya] , una imatge absolutament igual, però de Mèxic; també, també, amb la de Montserrat, [Catalunya] , i les que tenim ja entre nosaltres de fa temps, com la Verge del Rocio [Andalusia – Espanya]

Més enllà del paper evangelitzador que la pietat popular adjudica a la Magdalena , i que no estem en condicions d'afirmar ni de negar. La presència silenciosa i discreta de la Magdalena , sempre al costat de Maria, mare de Jesús, recolzant activament l'acció evangelitzadora del Rabuni, te ja, almenys per a mi , una força que justifica sobradament la seva declaració de santedat.

Maria de Magdala, la Magdalena, es l'exemple palès de tantes i tantes persones, que d'una manera callada, quasi anònima, fan el que cal fer, sense demanar res, sense esperar res, deixant-se guiar únicament per la gràcia de Déu

[Santa Magdalena de Talamanca](http://www.moianes.net/) [Valls del Montcau] passarà a fer companyia a la Galeria fotogràfica de <http://www.moianes.net/> , a la seva homònima de [Vilarestau](#) [Centelles], a Santa Maria Savall [Balenyà], Sant Pere de Musarra, Sant Llogarri de la Sala [Monistrol de Calders] , Sant Pere de Marfa (dit també de les gallines) [Castellcir] Sant Miquel, la Santa Creu de la Plana , Sant Pere de Vilanova i Sant Joan Vell d'Oló, Sant Esteve del Solà [Santa Maria d'Oló], Santa Eugènia de Gomar [Moià], Sant Aon, [Mura], Sant Julià de Sacirera [Sant Feliu Sasserra] ,..... i....., una llista interminable quasi d'ermites i esglésies romàniques que podria explicar i àdhuc justificar l'enuig de Déu, si no sabéssim que malgrat la nostra descomunal estultícia, ELL és sempre bondat infinita !.

Sou pregats d'ajudar-me en aquesta tasca de documentar l'oblit, l'abandó i la desidia.